

J. J.

För den händelse något afseende skulle förtä
vid min anhållan, kunde jag ju få veta det på sätt
som H:n J. finner lämpligt, i bästa fall kunde ju
pengarne sändas till Pastorn härstädes H:n A.
Hyllander, hvilken om så önskas kunde vaken öfver
att de blevo väl använda.

På kuvertet bör bref till fången endast hafva följande adress:

Till fången N:o 125

Centralfängelset å Långholmen

Stockholm.

Fången tillåtes afsända bref till närmaste anhöriga hvar 3:dje månad.
Besök af närmaste anhöriga tillåtes första söndagen i hvarje månad kl. 1 e. m.

LÅNGHOLMEN DEN

den 2 April 1899

Högt ärade H:n Stadsfiskal

Undertecknad befruer och befinner sig väl, gränskar som
en ceder på Libanon. Tack vare ett gladt humör och ett
hopp som ännu alltid har svigtat i lifvets stormar.
Må dessa rader träffa H:n J. i en lycklig stund och
kunde de sedan i någon mån bidraga till befodrande
af mitt framtida väl, ja då vare andamålet vunnit.
Väven är trummer, Larkian jublar i himlens sky
och i sferernas båggar tågar dagens drottning i
strålände majestät helsad och efterlångtad af

gammal och ung. Undertecknad har att glädja sig
at många goda förmåner härstädes, hvilket gör att man
änne ej har gissnat i fogarne utan fast mer befinner
sig i höjansktlig välmåga, (relativt taget förstås) Tisteln
för min figurering närmar sig alltmör och 3 och en half
månad herefter så hoppas jag sitta på grön gräst
igen. Jag vet nu ej med visshet, men jag skulle mycket ha
missat tagit mig an inte Tolien har en kassa in hvilken det
stundare har lyckas botfärdiga fångar (röpare skulle
jag kan hända ha sagt) att hemta grundfogarne till sitt
framtida välstånd. Nu har jag figurerat på den
här skådebanan i 10 (säger tio) år och nu tycker
jag det kunde vara tid att låta ridan gå ner,
Jag är emellertid fattig, överskottet var aldrig min lott
att hvad jag äger är mitt glada humör och en veck
på framtiden, men detta är man inte hjälpt med när
man skall betala skräddare och skamakare med flera,
Luthofen riksdaler är hvad jag anser mig behöfva
vid sidan af mine egna medel, och den som förträcker

ring den summan antingen som lån eller som skänk,
den gör en god gerning som utan tvifvel kommer att bära
goda frukter för framtiden, Ryttskenderen Eklund har
lofvat säga för en ptats åt mig, och sen är det bara den
pekuniära hjälpen som fattas för att de skall bli vinda
seglen, Bäste H:n J. räck en hjälpsam hand åt en fallen
fattig stackare, torde händer att de utträttar mer än allt
annat, Taflorna välla i Lufrets panorama, Skuggor
och slagor, Lagen och tarar följa oss at genom nöd
nas land, Jag har varit en stor syndare jag förnekar
mig icke, men menckligt är att fecla, guldombigt att
förtala. Rättet och församlingen är befrensning ett
nest till himmelens port, och inför den Eviges tron
skall de aldrig räknas någon till skaden att här i
syndens och Eländets värld ha räckt handen åt
en fallen system eller broder.

Högaktningfullt Carl Röhling